יוימשחו לה' לנגיד ולצדוק 6 מקיש נגיד לצדוק מה צדוק מָחצה לו ומָחצה לאחיו

אף נגיד מחצה לו ומחצה לאחיו וצדוק

גופיה מגלן יודתניא רבי אומר יוהיתה

לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו:

בותני' בילא ירבה לו נשים אלא שמנה

עשרה ירבי יהודה אומר מרבה הוא לו

ובלבד שלא יהו מסירות את לבו ר' שמעון

אומר אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זה

לא ישאנה אם כן למה נאמר לא ירבה לו

נשים דאפילו כאביגיל: גב" למימרא דר'

יהודה דריש מעמא דקרא ור"ש לא דריש

מעמא דקרא והא איפכא שמעינן להו דתניא

אלמנה בין שהיא ענייה בין שהיא עשירה 🕮

אין ממשכנין אותה שנאמר ילא תחבול

בגד אלמנה דברי רבי יהודה רבי שמעון

אומר עשירה ממשכנין אותה ענייה אִין

ממשכניו אותה יואתה חייב להחזיר לה

א [מיי' פ"ד מהל' תמידין

א [מייי פייז מוסלי ממיזן: מה ב מייי פייג מהלי מלכים הלכה ב סמג לאויו רכב: מש ג מיי פ"ג מהלי מלוה ולוה הלכה א סמג לאוין קפא טוש"ע ח"מ סי

לו קעיף יד: ב ד מיי' פ"ד מהלכות מלכים הלכה ד ועי' בכ"מ ובמ"מ בפ"א מהלי אישות הלכה ד:

מוסף רש"י

והיתה לאהרן ולבניו. דלחם הפנים כחיד. וכהו וטל מחלה כדאמרינן בסד יומא (יו:) ונוטל חלה אחת חלות של עלרת לחם הפנים והתם מפרש לה דפלגל היל (וו״ו יי) ואתה משיאה שם רע. שאתה יולא ונכנס אללה שחרית וערכית (ב"מ קטו.). ור' שמעון דריש טעמא דקרא. דטעמל מלי למר רסמנל לל תסכול בגד אלמנה, מפני שאתה לריך להחזיר לה עבוטה לערב ומתוך כך שאתה יוצא ונכנס תמיד אצלה שחרית למשכן וערבית להחזיר, אתה משיאה שם רע בשכנותיה (קדושין סח:). מכדי בעלמא דרשינן טעמא דקרא. אע"ג דלא מפרש טעמא, כדאוקימנא גבי .(ב"מ קטו.) חוכנ למיטרפסה. בחורים היו לדוד בחיילותיו ולא היו בניו (קדושין עו:). בני יפת תואר. נשים שלקחו אנשי ישראל בחלחתה כדכחיב והבחתה אל מוך ביתך, ומחוך כך היו נוהגים כמשפטי העובדי **כוכביס** (שם, וכעי"ז לקמו מסה). ומגדלי בלוריות. מאחורי ערפס (קדושין שם) כמשפטי העכו"ס כדי שייראו בעלי אימה ויפחדו מהן (לקמן מט.). כי לא ימגעני ממך. שמותרת אני לך. לפי שנתעברה כי אמי כשהיא נכרית יפת תואר שלחחה דוד במלחמה. ומי שיש לו בת או בן מן שפחה אינו בנו לכל דבר שמואל ב יג יג). באותה שעה. מעשה למנון ותמר

רבינו חננאל

.(נו"ז לו:)

יימשחהו ה׳ לנגיד ולצדוק הכהן מקיש נגיד לכהן וכתיב בכהן והיתה לאהרן ולבניו מחצה לאהרן ומחצה לבניו כך מחצה למלך ומחצה לעם: **מתני'** לא ירבה לו נשים אלא י"ח כו' למימרא דר' יהודה דריש מטמא דהרא ואסור לרבות משום חש*ע* מסירות. ורבי שמעון אוסר . אפי' אינן מסירות והא מחבירו איפכא שמענא להו ושנינן בעלמא ר׳ יהודה לא דריש טעמא דקרא ושאני הכא דמפרש כו׳. י״ח מנא לן ויולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינועם

וימשחו אוסו. בשלמה כתיב: והיסה לאהרן ולבניו. בלחם הפנים ראי מ"ד בת נישואין הואי אחתיה מי הוח שרייה ליה. מכאן קשה לפ״ה שפירש בפ״ק דקידושין (דף כב.) והבאתה אל תוך ביתך מלמד שלא ילחלנה במלחמה פיי שלא יבא עליה במלחמה ומשמע מתוך פי' הקונטרס דאפילו ביאה ראשונה אסורה במלחמה עד לאחר

כל המעשים כולן וא"כ לא בא דוד על מעכה רק לאחר שנתגיירה וא"כ בת נישוחין היא והיכי שריא תמר לאמנון אחתיה היא ועוד דהא אמרינן (שם דף כא:) דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע משמע שבמלחמה ביאה ראשונה הואי לכך פירש ר"ת התם שלא ילחצנה במלחמה לבא עליה ביאה שניה ומחלוקת בירושלמי בין רב ושמואל מן הפי׳ דרב אמר אינה מותרת במלחמה אלא ביאה ראשונה ושמואל אמר אף לא ביאה ראשונה ולא ביאה שניה וזה לשון הירושלמי תרתי מילין אתון אמרין משמיה דרב וליתא הכא אתון אמרין משמיה דרב אסור לבא עליה ביאה שניה ואני אומר לא ביאה ראשונה ולא ביאה שניה וח"כ קשיח לשמוחל הך דהכח כדפרישית על כן נראה למימר דתמר לא היתה בת דוד שאמה כבר היתה מעוברת כשבאת למלחמה והא דכתיב (שמואל ב יג) כי כן תלבשנה בנות המלכים מעילים מתוך שגדלה

כתיב: בותני' שמנה עשרה. לקמן נפקא לן: גבו' עשירה ממשכנין אותה. לפי שאינה צריכה לאותו כסות להחזירו לה בלילה: משיחה שם רע. שתכנס לביתך שחרית וערבית: למחן דדריש וי"ו.

> רב שקלה מיכל למערפסה. זה היה נשים: יפת תואר. הנשבית במלחמה דבר נא וגו'. תמר מנסיב ליה עלה כשילדתה ותנן ולד שפחה וכותית מישראל אין לו קורבת אב במסכת

חרשתם בעגלתי. שמשון קרי לה לאשתו כשהגידה להם חידתו: ואמר פרעון חטאתה מה שנכתב בלידו לא היה לה ולד. אלמא^{מ)} מההוא מעשה ואילך לא הוה לה אבל מקמי הכי איכא למימר דהוה לה: והא כחיב ויקח דוד עוד. אלמא טובא הוו ליה כדכתיב (דברים כא) וראית בשביה: **ממר.** אחות אבשלום בת יפת תואר היתה קודם שנתגיירה בלב שלם מעכה אמו ילדה לו לדוד את תמר והיתה אללו בתורת יפת תואר: ועתה לאמנון: מי הוה שרייה ליה אלא שמע מינה. עדיין לא נתגיירה אמו יבמות (דף כב.) מי שיש לו בן מ"מ וכו': והתחל. עשה עלמך כחולה: הבריה. מאכל טיגון פריי"ט: שלא היה להם לבנות ישראל. קודם שחטאו וגבהו בנות ליון (ישעיה ג): לא שער בים השחי. תחת אלילי זרועותיהן: גדרה ממר. בדמעתה חעקתה ונהגה עלמה בבזיון נשאו שאר נשים ק"ו בעצמן מה בנות מלכים אירע קלקול זה בהדיוטות על אחת כמה וכמה:

ל"ע בד' מיתות ב"ד (לקמן דף נא:) ישמעאל אחי בת ובת אני דורש:

ל) ב"ב קמג. ע"ו יוד: [יומל יו:], ל) [ע" מוספות פסחים פג. ד"ה ר"ש וקטו: ד"ה וחומם וחום ובעירובין מח. ד"ה ר' יהודה ותוס' מו"ק כד. ד"ה עלרת], ג) ב"מ קטו., ד) [וע' ב"מ קטו. ולריך ישוב קלת], ה) [קידושין סח: וש"נ], ו) ולמחן דדריש יי"ו מ"ח הוי ותנא דידן וריו מ"ח היו תנת דרן
כל"ל. רש"ל, ז) [עמ"ש
על הגליון בפסחר מיז
בסט ערוךן, ח) לקתן מני.
קירושין עוד, ט) לייל אל,
ו'ן [צ"ל ויונדבן, כ') [ל"ל
ו'נמתן, ל) [ע"ז לוד],
מ) [אלל, רש"שן, גליון הש"ם נמ' משום דלא יסור. עיין מ"ש בגליון ביומא דף עב ע"א: הגהות הב"ח (מ) גמ' ולנדוק לכהן

לעזי רש"י

פריי"ט [פרי"ט]. מטוגן.

תורה אור השלם ו. וַיֹאכלוּ וַיִשְׁתוּ לפני יִי בּיום הַהּגּא בְּשְׁמְחוּ גִּדוֹלְה וַיִמְלִיכּוּ שַׁנִּית לִישְׁלְמוֹה בָּן דְוִיד וַיִּמְשְׁחוּ לִיתְ לְנָגִיד וּלְצְדוֹק לִיתְ לְנָגִיד וּלְצְדוֹק

2. וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו 2. וְנְּיְנֶתוּ בְּמֶקוּם קֶּרשׁ כִּי וַאֲבָלֻהוּ בְּמֶקוּם קֶרשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָרָשִׁים הוּא לוּ מֵאִשֵּׁי יְיָ חָק עוֹלְם:

מַאשַי יְיְ חָק עוּלְם: ויקרא כד ט 3. וְלֹא יַרְבָּה לוֹ נְשִׁים וְלֹא יָסוּר לְּבָבוֹ וְבָּטֶּף וְחָבַ לֹא יַרְבָּה לוֹ מָאֹד: וְחָבַ לֹא יֵרְבָּה לוֹ מָאֹד: דברים יז יז

4. לא תַטֶּה מִשְׁפַּט גַּר יָתוֹם וְלֹא תַחֲבֹל בָּגֶד ונֶה: דברים כד יז וַיִּנְלְדוּ לְדָוִד בָּנִים אַלְמֵנֶה: לאחינעם היורעאלת: יְאָיָהְינּעם הַיְּוֶּרְעַאַרְת: וּמשְׁבָהוּ בַּלְאָב לְאָבינִּיל אַשְׁת נְבָל הַבּּרְמְלִי הַשְּׁלְשִׁי אַבְשְׁלוֹם בֶּן מַעָּכָה בַּת תַּלְמִי מָלֶךְ גָּשׁוּר: וְהָרְבִיעִי אֲדֹנִיְה בָּן חגית והחמישי שפטיה בֶּן אֲבִיטְל: וְהַשְּׁשִׁי יִתְרְעִם לְעָגְלָה אֲשָׁת דָּוִר אֵלֶה יִלְרוּ לְדָוִר בְּחֶבְרוֹן:

6. וַאַתִּנָה לְךְּ אֵת בֵּית אַדנֶּיךְ וְאֶת נְשֵׁי אֲדנֶיךְ בְּחֵיקֶךְ וָאֶתְנְה לְךְּ אֶת בִּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדָה וְאִם ביר פּוָגיל יווין רוְּהָבּ מְעָט וְאֹסְפָּה לְךְּ בָּהַנְּה וְכְהַנָּה: שמואל ביב ח ֶּרֶי.; יִּי 7. וַיֹּאמָרוּ לוֹ אַנְשֵׁי הָעִיר בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי בְּטֶרֶם יְבֹא הַחַרְסָה מֵה מָּתוֹק מִדְּבַשׁ וּמֶה עֵז מֵאֲרִי וַיֹּאמֶר 8. וּלְמִיבַל בַּת שָׁאוּל לֹא הָיָה לָהּ יָלֶד עַד יוֹם מוֹתָה: שמואל ב ו כג

שמואל היה 111 וצני גל היה אולין התיקון הוא היה היה שמואל היה ביא לשנית היה אל לשנית היה אל היה שמואל ביא מקבעני ימנגעני ממוך: שמואל כיג יג 1.1 ולאמנעון רע ושמו יונד בבן שמעה אחי דיר דור היה שמואל כיג ב אַני אהב: ויאמר לו מדוע אתה בְּבָה דַלְּ בָּן הַמַּלְךְ בּבַּקֶּר בְּבַּקָר הַבְּלוֹא מְנִינִד לְי ויאמר לו אמנעון אַת תְּבֶּר אֲחוֹת אַבְּשֶׁלם אָחוֹי לָהָם וְעַשְׁתָה לְעִינִי אֶת הַבַּרְיָה לְמִען אֲשֶׁר אֶרְאָה וְאַכְלְתִי מִיְּדָה: שמואל ביג ד-ה 14. וַתְּקַח אָת הַפּשְׁרת וַתְּצַק לְבָּנִיו וַיִּמָאן לָאֲכוֹל וַיאמָר אָמָנוֹן הוֹצִיאוֹ כָּל אִישׁ מִעְלִי וַיִּצְאוֹ כָּל אִישׁ מַעְלִיוֹי: שמואל ביג ט

ואתה משיאה שם רע בשכנותיה ואמרינן מאי קאמר הכי קאמר מתוך שאתה ממשכנה בחיקו של דוד קרי לה בת מלך: אתה חייב להחזיר לה ואתה משיאה שם רע בשכנותיה אלמא ר' יהודה לא דריש מעמא דקרא ורבי שמעון דריש מעמא דקרא בעלמא רבי יהודה לא דריש מעמא דקרא יושאני הכא דמפרש מעמא דקרא מה מעם לא ירבה לו נשים משום דלא יסור לבבו ור' שמעון אמר לך מכדי בעלמא דרשינן מעמא דקרא א"כ לכתוב קרא לא ירבה לו נשים ולישתוק ואנא אמינא מה טעם לא ירבה •משום

דלא יסור לא יסור למה לי אפילו אחת ומסירה את לבו הרי זו לא ישאנה אלא מה אני מקיים לא ירבה דאפילו כאביגיל הני שמונה עשרה מנלן דכתיב זיולדו לדוד בנים בחברון ויהי בכורו אמנון לאחינועם היזרעאלית ומשנהו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה והרביעי אדוניה בן חגית והחמישי שפמיה בן אביטל והששי יתרעם לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון וקאמר ליה נביא יאם מעט ואוסיפה לך כהנה וכהנה כהנה שית וכהנה שית דהוו להו תמני סרי מתקיף לה רבינא אימא כהנה תרתי סרי וכהנה עשרין וארבע תניא נמי הכי לא ירבה לו נשים יותר מעשרים וארב'ע ילמאן דדריש וי"ו ארבעים ושמנה הוו תניא נמי הכי לא ירבה לו נשים יותר מארבעים ושמנה ותנא דידן מאי שעמיה אמר רב כהנא מקיש כהנה בתרא לכהנה קמא מה כהנה קמא שית אף כהנה בתרא שית והא הואי מיכל אמר רב עגלה זו מיכל ולמה נקרא שמה עגלה שחביבה עליו כעגלה וכן הוא אומר ילולי חרשתם בעגלתי וגו' ומי הוו למיכל בני והכתיב «ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום מותה אמר רב חסרא עד יום מותה לא היה לה ביום מותה היה לה מכדי בנים היכא קא חשיב להו בחברוז ואילו מעשה דמיכל בירושלים הוה דכתיב יומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפוז ומכרכר לפני ה' ותבז ואמר רב יהודה ואיתימא רב יוסף שקלתה מיכל "למיטרפסה אלא אימא עד אותו מעשה היה לה מכאן ואילך לא היה לה והכתיב ∞ויקח דור עוד פלגשים ונשים בירושלים למלויי שמונה עשר מאי נשים ומאי פלגשים אמר רב יהודה אמר רב ינשים בכתובה ובקידושין פלגשים בלא כתובה ובלא קידושין אמר רב יהודה אמר רב ∞ארבע מאות ילדים היו לו לדוד וכולן בג' יפת תואר היו ומגדלי בלוריות היו וכולן יושבין בקרונות של זהב ומהלכין בראשי גייסות היו והם היו בעלי אגרופין של בית דוד ואמר רב יהודה אמר רב תמר בת יפת תואר היתה שנאָמר יועתה דבר נא יי(על) המלך כי לְא ימנעני ממך ואי ס"ד בת נישואין הואי אחתיה מי הוה שריא ליה אלא שמע מינה בת יפת תואר היתה יוולאמנון רע ושמו יונדב בן שמעה אחי דוד יוואמר מדוע אתה ככה דל בן המלך בו המדי אמר רב איש חכם לרשעה יוואמר מדוע אתה ככה דל בן המלך ויאמר לו יונדב שכב על משכבך והתחל וגו' עד ועשתה לעיני את הבריה יותקח המשרת ותצוק לפניו אמר רב יהודה אמר רב שעשתה לו מיני מיגון 15וישנאה אמנון שנאה גדולה מאוד מ"מ אמר ר' יצחק נימא נקשרה לו ועשאתו כרות שפכה וכי נקשרה לו איהי מאי עבדה אלא אימא קשרה לו נימא ועשאתו כרות שפכה איני והא דרש רבא מאי דכתיב יוויצא לך שם בגוים ביפיך שאין להן לבנות ישראל לא שער בית השחי ולא בית הערוה שאני תמר דבת יפת תואר הואי יְּותקח תמר אפר על ראשה יֹ(ואת כתונת) הְפּסים אשָר עליה קרעה תנא משמיה דר' יהושע בן קרחה גדר גדול גדרה תמר באותה שעה אמרו לבנות מלכים כך לבנות הדיומות על אחת כמה וכמה אם לצנועות כך לפרוצות על אחת כמה וכמה ◊אמר רב יהודה אמר רב באותה שעה ְגזרו

היזורעאלית ומשנהו כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור. והרביעי אדוניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אביטל והששי יתרעם לעגלה הרי שש וכתיב ואם מעט ואוסיפה לך כהנה וכהנה כלומר שש ושש אחרות הרי ""ח. אמר רב עגלה זו מיכל והא לא היו לה בנים למיכל שנאמר הונה ותנהה כלומו שם ושם אחודות היל דעי יום מותה. ואסיקנא עד אותו המעשה שביזתו וקראתו כאחד הרקים ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום מותה. ואסיקנא עד אותו המעשה שביזתו וקראתו כאחד הרקים (ירושלמי הלכה ד) וזהו ארכיסטס הוו לה בנים מאותו המעשה מתו לה. ולא היה לה ולד עד יום מותה ומפרש בירושלמי (בפירקין הלכה ד) שעל זה הדבר נענשה. פי׳ מטרופסה חלק חוקה כלומר להתם דינא:
אמר רב אובע מאות ילדים היו לו לדוד וכולם בני יפת תואר וכולן מגדלי בלורית היו כר. פי׳ בלורית לְּחָם וְעַשְׁתָה לְעִינִי אָת הַבְּרָיה לְמִעֶּדְה לְמִעֶּדְ מְמִשְׁרָת וְתִּצְק אָת הַמְשְׁרָת וְתִצְק בְּעִבְּי מִינְדְה: שמואל בי גי ט 1.1 וְתְּקָה אָת הַמְשְׁרָת וְתִצְק בְּעִבּי בְּיִל בְּעוֹרִי מִי מוֹאל בי גי ט 1.1 וְתָקָה אָת בְּעִרְ מִי מָרְ בְּעִבּי בְּעִבְּי בְּעִבְּי בְּעָבְי בְּיִבְי בְּעִבְי בְּעַבְי בְּעבְי בּעבּי בּעבּי בּעבּי בּעבי בּעביי בּעבי בּעבי בּעביי בּעבי בּעבי בּעבי בּעביי בּעבי בּעביי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעביי בּעבי בּעביי בּעבי בּעביי בּעבי בּעביי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעביי בּעביי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעבי בּעביי בּעביי בּעבי בּעבי בּעביי בּעבי בּ